

Európai Tanács

Brüsszel, 2017. április 29.
(OR. en)

EUCO XT 20004/17

BXT 10
CO EUR 5
CONCL 2

FEDŐLAP

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Tárgy: Az Európai Tanács rendkívüli ülése (50. cikk) (2017. április 29.)
– Iránymutatások

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az EUSZ 50. cikke értelmében az Egyesült Királyság által tett bejelentést követően az Európai Tanács¹ által a fenti ülésen elfogadott iránymutatásokat.

¹ Az EUSZ 50. cikke szerinti bejelentést követően az Európai Tanácsnak a kilépő tagállamot képviselő tagja az Európai Tanács rá vonatkozó tanácskozásain és a rá vonatkozó határozatok meghozatalában nem vesz részt.

**AZ EUSZ 50. CIKKE ÉRTELMEBEN AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG ÁLTAL TETT
BEJELENTÉST KÖVETŐEN KIDOLGOZOTT IRÁNYMUTATÁSOK**

Az Európai Tanács 2017. március 29-én kézhez kapta az Egyesült Királyság azon szándékára vonatkozó bejelentését, hogy kilép az Európai Unióból és az Euratómból. Ezzel lehetővé vált, hogy a tárgyalások a Szerződésben előírtaknak megfelelően megkezdődjenek.

Az európai integráció békét és jólétet teremtett Európában, továbbá példátlan mértékű és körű együttműködést tett lehetővé közös érdekű ügyekben gyorsan változó világunkban. Ezért az Unió átfogó célkitűzésként arra fog törekedni a tárgyalások során, hogy megvédje a saját, a polgárai, a vállalkozásai és a tagállamai érdekeit.

Az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépésre vonatkozó döntése olyan jelentős mértékű bizonytalanságot teremt, amely fennakadásokat okozhat különösen az Egyesült Királyságban és kisebb mértékben más tagállamokban is. Azok a polgárok, akik az életüket az Egyesült Királyság uniós tagságából eredő jogokra alapozva építették fel, e jogok elvesztésének kilátásával kénytelenek szembesülni. A vállalkozások és más érdekelt felek nem számíthatnak majd az uniós jog nyújtotta kiszámíthatóságra és biztonságra. A kilépés hatással lesz a közigazgatási szervekre is. Ezt szem előtt tartva szakaszos megközelítést alkalmazva kell eljárunk, amelynek megfelelően kiemelten kell kezelnünk azt a szempontot, hogy a kilépés rendezett körülmények között történjen. A tagállami hatóságoknak, vállalkozásoknak és egyéb érdekelt feleknek célszerű minden szükséges lépést megtenniük az Egyesült Királyság kilépésének következményeire való felkészülés érdekében.

A tárgyalások során az Unió fenn fogja tartani az egységét és egységesen fog fellépni azért, hogy olyan eredményt érjen el, amely minden tagállam számára igazságos és méltányos és az uniós polgárok érdekeit szolgálja. Az Unió konstruktív szellemben fog eljárni és megállapodás elérésére fog törekedni. Ez mindkét fél jól felfogott érdeke. Az Unió mindent meg fog tenni ennek érdekében, de fel fog készülni arra is, hogy a tárgyalások sikertelensége esetén képes legyen kezelni a helyzetet.

Ezek az iránymutatások meghatározzák az EUSZ 50. cikke értelmében folytatandó tárgyalások keretét, valamint azokat az átfogó álláspontokat és elveket, amelyeket az Unió a tárgyalások során érvényesíteni fog. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács üdvözli az Európai Parlament 2017. április 5-i állásfoglalását. Az Európai Tanács mindvégig szorosan nyomon fogja követni a folyamatot, és a tárgyalások során szükség szerint aktualizálja majd ezeket az iránymutatásokat. Ennek megfelelően a tárgyalási irányelvek is kiigazításra fognak kerülni.

I. ALAPELVEK

1. Az Európai Tanács továbbra is az állam-, illetve kormányfők, valamint az Európai Tanács elnöke és az Európai Bizottság elnöke által 2016. június 29-én tett nyilatkozatban foglalt elvek szerint fog eljárni. Ismételten hangsúlyozza, hogy reményei szerint az Egyesült Királyság a jövőben is szoros partnere lesz. Ismételten hangsúlyozza továbbá, hogy csak akkor jöhet létre megállapodás az Egyesült Királysággal, ha az a jogok és köteleességek egyensúlyán alapul, és mindkét félnek egyenlő feltételeket biztosít. Az egységes piac integritásának megőrzése kizárja az ágazati megközelítésen alapuló részvételt. Egy olyan állam, amely nem tagja az Uniónak, és amelyet nem terhelnek a tagokkal azonos kötelezettségek, nem rendelkezhet a tagokkal azonos jogokkal és előnyökkel sem. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács üdvözli, hogy a brit kormány elismeri, hogy az egységes piachoz kapcsolódó négy szabadság egymástól elválaszthatatlan, és hogy azokból nem lehet tetszés szerint válogatni. Az Unió a döntéshozatala és az Európai Unió Bíróságának szerepe tekintetében meg fogja őrizni az autonómiáját.
2. Az EUSZ 50. cikke alapján folytatott tárgyalásokra átlátható módon és a témákat egyetlen csomagként kezelve fog sor kerülni. Azon elvnek megfelelően, mely szerint addig nem beszélhetünk megállapodásról, amíg nincs mindenről megállapodás, az egyes kérdésekről nem lehet külön-külön megállapodni. Az Unió egységes álláspontot fog képviselni a tárgyalásokon, és kizárólag az ezekben az iránymutatásokban és a tárgyalási irányelvekben meghatározott csatornákon keresztül fog párbeszédet folytatni az Egyesült Királysággal. Annak érdekében, hogy ne ássuk alá az Unió álláspontját, az egyes tagállamok nem folytathatnak külön tárgyalásokat az Egyesült Királysággal az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépésével kapcsolatos ügyekről.
3. A fenti alapelveket célszerű volna alkalmazni a rendezett kilépésre irányuló tárgyalásokra, a leendő viszonyrendszer keretéről folytatandó előzetes és előkészítő megbeszélésekre, valamint minden átmeneti intézkedés esetében is.

II. A TÁRGYALÁSOKRA VONATKOZÓ SZAKASZOS MEGKÖZELÍTÉS

4. A kilépés dátumától kezdődően a Szerződések nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra, annak jelenleg az Unióhoz társult tengerentúli országaira és területeire, valamint azon területeire, amelyek külkapcsolataiért az Egyesült Királyság a felelős. A tárgyalások fő célja annak biztosítása lesz, hogy az Egyesült Királyság kilépésére rendezett körülmények között kerüljön sor, csökkentve ezáltal a bizonytalanságot és – a amennyire lehetséges – minimalizálva azokat a fennakadásokat, amelyeket ez a hirtelen változás okoz.

Ebből a célból a tárgyalások első szakasza a következőkre fog irányulni:

- a lehető legrészletesebb tájékoztatás és lehető legnagyobb jogbiztonság nyújtása a polgárok, a vállalkozások, az érdekelt felek és a nemzetközi partnerek részére az Egyesült Királyság Unióból történő kilépésének azonnali hatásaira vonatkozóan,
- az Egyesült Királyság Unióból való kiválásának, valamint az Egyesült Királyságot az Unió tagjaként megillető minden jog és az általa az Unió tagjaként vállalt kötelezettségből származó minden kötelesség hatályvesztésének rendezése.

Az Európai Tanács szoros figyelemmel fogja követni a folyamatot, és megállapítja majd, hogy mikor történt kellő előrelépés ahhoz, hogy át lehessen térni a tárgyalások következő szakaszára.

5. Noha az Unió és az Egyesült Királyság közötti leendő kapcsolatokról szóló megállapodást csak azt követően lehet végleges formába önteni és megkötni, hogy az Egyesült Királyság harmadik országgá vált, az EUSZ 50. cikke előírja, hogy a kilépés részletes szabályairól szóló megállapodásokban tekintettel kell lenni az Egyesült Királyság és az Unió közötti leendő kapcsolatokra. E célból az EUSZ 50. cikke szerinti tárgyalások második szakaszában célszerű lenne egy átfogó közös koncepciót kialakítani a leendő kapcsolatok keretére vonatkozóan. Készen állunk arra, hogy erről előzetes és előkészítő megbeszéléseket folytassunk az EUSZ 50. cikke szerinti tárgyalások összefüggésében, mielőtt az Európai Tanács úgy határoz, hogy kellő előrelépés történt az első szakaszban egy, a rendezett kilépés részletes szabályaira vonatkozó, kielégítő megállapodás érdekében.

6. A szükséges és jogilag lehetséges mértékben a tárgyalások során törekedni lehet az Unió érdekében álló átmeneti intézkedések meghatározására, valamint az elért eredményektől függően adott esetben olyan elemek meghatározására is, amelyek biztosítanak az átmenetet a későbbi viszonyrendszer várható kerete felé. Minden ilyen átmeneti intézkedést egyértelműen meg kell határozni, határozott időtartamra kell hozni és tényleges végrehajtási mechanizmusok hatálya alá kell vonni. Amennyiben felmerülne az uniós vívmányok alkalmazásának korlátozott időtartamra történő meghosszabbítása, az szükségessé tenné a hatályos uniós szabályozási, költségvetési, felügyeleti, igazságszolgáltatási és végrehajtási eszközök és struktúrák alkalmazását is.
7. Az EUSZ 50. cikkében meghatározott kétéves határidő 2019. március 29-én zárul.

III. MEGÁLLAPODÁS A RENDEZETT KILÉPÉS RÉSZLETES SZABÁLYAIRÓL

8. Az Európai Unió egyik alapvető vívmánya, hogy az uniós polgárokat és családtagjaikat megilleti az a jog, hogy az EU bármely tagállamában éljenek, munkát vállaljanak vagy tanulmányokat folytassanak. Az uniós jog értelmében biztosított egyéb jogokkal együtt ez a jog formálta emberek millióinak életét és döntéseit. A tárgyalások során alapvető prioritásként fogjuk kezelni, hogy kölcsönös garanciákról állapodjunk meg az Egyesült Királyság Unióból történő kilépése által érintett uniós és egyesült királysági polgároknak és családtagjaiknak a kilépés időpontjában fennálló, az uniós jogból fakadó jogállásának és jogainak védelme érdekében. Ezek a garanciák ténylegesek, érvényesíthetők, megkülönböztetésmentesek és átfogóak kell, hogy legyenek, arra is kiterjedően, hogy öt évnyi folyamatos jogszerű tartózkodást követően jogot lehessen szerezni a huzamos tartózkodásra. A polgárok számára zökkenőmentes és egyszerű közigazgatási eljárásokat kell biztosítani jogaik gyakorlására.
9. Az Egyesült Királyság kilépése az Unióból hatással lesz továbbá az Egyesült Királysággal kereskedelmet folytató és ott működő uniós vállalkozásokra, valamint az Unióval kereskedelmet folytató és ott működő egyesült királysági vállalkozásokra. Hasonlóképpen érintheti azokat is, akik az Egyesült Királyság folytatódó uniós tagságát feltételezve szerződéseket vagy megállapodásokat kötöttek, illetve uniós finanszírozású programokban vesznek részt. A tárgyalások során törekedni kell egyrészt annak elkerülésére, hogy joghézag alakuljon ki azt követően, hogy megszűnik a Szerződések hatálya az Egyesült Királyságra vonatkozóan, másrészt pedig – amennyire lehetséges – a jogbizonytalanság kezelésére.

10. A többéves pénzügyi keret alapján felmerülő, valamint az Európai Beruházási Bankkal (EBB), az Európai Fejlesztési Alappal (EFA) és az Európai Központi Bankkal (EKB) kapcsolatos kérdésekre is kiterjedő egyetlen pénzügyi megállapodás keretében lenne célszerű biztosítani, hogy az Unió és az Egyesült Királyság egyaránt tiszteletben tartsa az Egyesült Királyság uniós tagságának teljes időszaka folyamán felmerülő kötelezettségeket. A megállapodásnak ki kellene terjednie valamennyi kötelezettségvállalásra és kötelezettségre, köztük a függő kötelezettségekre is.
11. Az Unió mindenkor következetesen támogatta a nagypénteki megállapodás valamennyi részében foglalt, a békére és a megbékélésre vonatkozó célt, és továbbra is elsődleges fontosságú marad a békefolyamat során elért eredmények, illetve a belőle fakadó előnyök és kötelezettségvállalások támogatása és védelme. Figyelembe véve Írország szigetének egyedülálló körülményeit, rugalmas és kreatív megoldásokra lesz majd szükség, többek között azért, hogy az uniós jogrend integritásának tiszteletben tartása mellett is elkerülhető legyen a szigorú határellenőrzés visszaállítása. Ezzel összefüggésben az Uniónak el kell ismernie az Egyesült Királyság és Írország közötti hatályos, az uniós joggal összeegyeztethető kétoldalú megállapodásokat és egyezményeket.
12. Az Uniónak megállapodásra kell jutnia az Egyesült Királysággal az ország ciprusi felségterületeit érintő kérdésekben, és el kell ismernie a Ciprusi Köztársaság és az Egyesült Királyság között e tekintetben fennálló, az uniós joggal összeegyeztethető kétoldalú megállapodásokat és egyezményeket, különösen az Egyesült Királyság ciprusi felségterületein lakóhellyel rendelkező vagy dolgozó uniós polgárok jogainak és érdekeinek védelmét illetően.
13. A kilépést követően az Egyesült Királyságra a továbbiakban nem vonatkoznak majd azok a megállapodások, melyeket az Unió, az Unió nevében eljáró tagállamok, illetve az Unió és a tagállamok együttesen kötöttek. Az Unió jogai és kötelezettségei a nemzetközi megállapodások vonatkozásában továbbra is fennmaradnak majd. E tekintetben az Európai Tanács elvárja, hogy az Egyesült Királyság tiszteletben tartsa az uniós tagságával összefüggésben vállalt valamennyi nemzetközi kötelezettségét. Az ilyen esetekben konstruktív párbeszédet kell majd folytatni az Egyesült Királysággal annak érdekében, hogy lehetőleg közös megközelítés alakuljon ki az érintett harmadik országbeli partnerek, nemzetközi szervezetek, illetve egyezmények vonatkozásában.

14. A kilépési megállapodásban célszerű volna rendezni a kilépésből fakadó egyéb potenciális kérdéseket is, amelyek az együttműködés egyéb területein, így például az igazságügyi együttműködés, a bűnüldözés és a biztonság vonatkozásában merülhetnek fel.
15. Bár a jelenleg az Egyesült Királyságban lévő uniós ügynökségek és létesítmények székhelyének kérdését a 27 tagú Uniónak kell haladéktalanul rendeznie, áthelyezésük megkönnyítéséhez megfelelő megoldásokat kell találni.
16. Megoldást kell találni arra, hogy a kilépés időpontjában az Európai Unió Bíróságán folyamatban lévő, az Egyesült Királyságot, illetve egyesült királyságbeli természetes vagy jogi személyeket érintő összes ügyben garantálni lehessen a jogbiztonságot és az egyenlő bánásmódot. Ezen ügyekben az Európai Unió Bíróságának továbbra is ítélelhozatali hatáskörrel kell rendelkeznie. Hasonlóképpen megoldást kell találni az Európai Bizottságnál és az uniós ügynökségeknél a kilépés időpontjában folyamatban lévő, az Egyesült Királyságot, illetve egyesült királyságbeli természetes vagy jogi személyeket érintő igazgatási eljárásokat illetően is. Ezenfelül intézkedéseket kell előírni arra az eshetőségre is, hogy a kilépést követően közigazgatási, illetve bírósági eljárások indítására kerülhet sor olyan történések miatt, amelyek még a kilépés időpontja előtt következtek be.
17. A kilépési megállapodásnak tartalmaznia kell egyrészt a kilépési megállapodás alkalmazására és értelmezésére vonatkozó megfelelő vitarendezési és végrehajtási mechanizmusokat, másrészt olyan, kellően részletes intézményi szabályokat, amelyek lehetővé teszik a kilépési megállapodásban nem tárgyalt helyzetek kezeléséhez szükséges intézkedések elfogadását. Mindennek során szem előtt kell tartani az Unió azon érdekét, hogy ténylegesen megvédje autonómiáját és jogrendjét, ideértve az Európai Unió Bíróságának szerepét is.

IV. ELŐZETES ÉS ELŐKÉSZÍTŐ MEGBESZÉLÉSEK AZ UNIÓ ÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG LEENDŐ VISZONYRENDSZERÉNEK KERETÉRŐL

18. Az Európai Tanács üdvözli az Egyesült Királyság azon kívánságát, hogy távozása után is szoros kapcsolatot alakítson ki az Unióval, és osztozik vele ebben a törekvésben. Bár az Unió és egy nem uniós tagállam közötti kapcsolat nem járhat olyan mértékű előnyökkel, mint az uniós tagság, mindkét félnek érdekében áll erős és konstruktív kapcsolatokat fenntartani, és nem kizárólag a kereskedelem területén.
19. A brit kormány jelezte, hogy nem kíván az egységes piac tagja maradni, azonban nagyívű szabadkereskedelmi megállapodást szeretne kötni az Európai Unióval. Az Unió érdekeit figyelembe véve az Európai Tanács kész megkezdeni egy olyan kereskedelmi megállapodásnak a kidolgozását, amelynek a véglegesítésére és megkötésére akkor kerülhet majd sor, amikor az Egyesült Királyság már nem tagja az Uniónak.
20. Egy esetleges szabadkereskedelmi megállapodásnak kiegyensúlyozottnak, nagyívűnek és széles körűnek kell lennie. Nem teheti lehetővé azonban az egységes piacban vagy annak egyes részeiben való részvételt, mivel az veszélyeztetné az egységes piac integritását és megfelelő működését. A megállapodásnak egyenlő feltételeket kell biztosítania, különösen a verseny és az állami támogatások tekintetében, továbbá e tekintetben biztosítékokat kell tartalmaznia a – többek között adózási, szociális, környezetvédelmi, illetve szabályozási intézkedésekből és gyakorlatokból származó – tisztességtelen versenyelőnyökkel szemben.
21. A leendő keretek között mindenképpen garantálni kell az Unió pénzügyi stabilitását, tiszteletben kell tartani az uniós szabályozási és felügyeleti rendszert és standardokat, valamint ezek alkalmazását.
22. Az Unió készen áll arra, hogy a kereskedelmen túl, egyéb területek vonatkozásában is partnerségeket alakítson ki az Egyesült Királysággal, különösen a terrorizmus és a nemzetközi bűnözés elleni küzdelem, továbbá a biztonság, a védelem és a külpolitika terén.

23. A leendő partnerség keretében gondoskodni kell olyan, megfelelő végrehajtási és vitarendezési mechanizmusokról is, amelyek nem befolyásolják az Unió autonómiáját, különös tekintettel az uniós döntéshozatali eljárásokra.
24. Miután az Egyesült Királyság kilép az Unióból, az Unió és az Egyesült Királyság közötti megállapodások egyike sem alkalmazható Gibraltár területére, amennyiben a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság között nem születik a kérdésben megállapodás.

V. A LOJÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉS ELVE

25. Kilépése napjáig az Egyesült Királyság az Európai Unió teljes jogú tagja marad, így továbbra is vonatkozik rá a Szerződésekben és az uniós jogban foglalt minden jog és kötelezettség, így a lojális együttműködés elve is.
26. Az Európai Tanács tudatában van annak, hogy nemzetközi összefüggésben figyelembe kell venni az Egyesült Királyság mint kilépő tagállam sajátos helyzetét, amennyiben az ország – amíg tagsága fennáll – tiszteletben tartja kötelezettségeit és lojális marad az Unió érdekeihez. Az Unió hasonlóképpen elvárja, hogy az Egyesült Királyság belássa annak szükségességét, hogy a 27 tagállam olyan találkozókat tartson, melyeken az Egyesült Királyság kilépése utáni helyzetet érintő kérdéseket vitatják meg.
27. Amíg az Egyesült Királyság az Unió tagja, minden folyamatban lévő uniós tevékenységnek a 28 tagállam részvételével, a lehetőségekhez képest zökkenőmentesen kell folytatódnia. Az Európai Tanács továbbra is elkötelezett az iránt, hogy az Unió által a maga számára meghatározott prioritásokat illetően a lehető legjobb eredményeket érje el. Az Egyesült Királysággal folytatandó tárgyalásokat külön kell kezelni a folyamatban lévő uniós tevékenységektől; a tárgyalások ezek előrehaladására nem lehetnek hatással.

VI. AZ 50. CIKK SZERINTI TÁRGYALÁSOK ELJÁRÁSI SZABÁLYAI

28. Az Európai Tanács jóváhagyja a 27 állam-, illetve kormányfő 2016. december 15-i nyilatkozatában megállapított eljárási szabályokat.